

РЕШЕНИЕ

№ 1511

гр. Варна, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, XI СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Михаил Михайлов

при участието на секретаря Елка Н. Иванова
като разгледа докладваното от Михаил Михайлов Гражданско дело № 20233100101357 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по предявен иск от Т. К. Т., ЕГН ***** с постоянен адрес гр. Варна, ****, с адрес за кореспонденция гр. Варна,**** срещу С. Й. Н. от гр. Варна **** за осъждане на ответницата да заплати сумата от **60000 лева** обезщетение на причинени **неимуществени вреди** от ответницата във връзка с осъществяване на действия по осъществяване на процесуално представителство в качеството ѝ на адвокат, ведно със законната лихва считано от депозиране на исковата молба -02.11.2022г. до окончателно изплащане на задължението, **на осн. чл. 51 ЗА вр. чл. 45 ЗЗД.**

В исковата молба се излагат твърдения, че ищецът в качеството му на страна по гражданско дело е упълномощил ответницата в качеството ѝ на адвокат при АК – Варна да осъществи правна помощ и защита, с оглед обжалване на определение №844/01.03.2021г., постановено по гр. дело № 3105/2021г. на Варненски окръжен съд, с което е потвърдено определение постановено от Варненски районен съд, с което производството по гражданско дело образувано по искова молба на ищеца е било прекратено на осн. чл. 130 ГПК. Ответницата приела възложеното ѝ да осъществи процесуално представителство във връзка с обжалване на посоченото определение на ВОС, като било уговорено възнаграждение за процесуално представителство в размер на 2000 лева, от които ищецът като предплата заплатил сумата от 1450 лева. Съобразно уговорка на страните, разписка следвало да му бъде издадена след заплащане на цялата уговорена сума. Ответницата отказала да приподпише изготвена от ищеца частна касационна жалба срещу обжалваното определение на ВОС, като вместо това

депозирала изготвена от нея частна касационна жалба вх. № 6859/21.03.2022г. по гр. дело № 3105/2021г. на ВОС, която жалба по твърдения в исковата молба не съдържа изложение на касационни основания, не бил посочен точно и ясно кой е въпросът, който е решен от въззивния съд в противоречие с практиката на съдилищата и/или е от съществено значение за точното и еднакво прилагане на закона. Твърди, че към самата частта касационна жалба не били представени относимите за казуса решения на ВКС.

С оглед действията на ответницата във връзка с депозираната от нея частна касационна жалба и с оглед евентуалното недопускане за разглеждане на делото от ВКС, ищецът изпитал дискомфорт, притеснение и стрес. Това му състояние довело до изпитване на чувство на отчаяние, причинено му било безсъние, като се почувствал и унижен с оглед необходимостта му да релелира искане за предоставяне на правна помощ. Излага твърдения, че частната касационна жалба не е била допусната за разглеждане от ВКС, което допринесло до насаждане на чувство на отчаяние, безсъние и унижение у ищеца.

Твърди, че във връзка с възложената работа на ответницата по договор за правна защита и съдействие, същата пред АК – Варна изложила свои аргументи, според които ищецът е отказал да ѝ заплати уговореното адвокатско възнаграждение, като е реагирал бурно на искането ѝ за плащане на уговореното такова, както и че е отправял заплахи към нея с искания за обезщетение поради провалената му защита. В тази насока е дала и обяснения пред органите на МВР, прокуратурата и съда. От тези си действия ответницата причинила състояние на тревожност у ищеца.

Твърди, че във връзка с възложената ѝ работа по договор за правна защита и съдействие, ответницата е изготвила пълномощно (генерално пълномощно), което увреждало интересите на ищеца. Съобразно устна уговорка между страните, предмет на договора за правна защита и съдействие е било единствено изготвяне на частна касационна жалба, като вместо това ответницата съставила т.нар. генерално пълномощно, в което се включвали и овластяване за действия вън от уговореното изготвяне на частната касационна жалба. Съставеното пълномощно било подписано от ищеца, като у същия възникнали притеснения за евентуални злоупотреби с негови права, които могат да бъдат осъществени с това пълномощно. Това действие на ответницата също предизвикало състояние на дискомфорт, притеснение и стрес при ищеца.

В срока по чл. 131 ГПК е депозиран писмен отговор от ответника. В същия се излагат възражения по предявения иск, като се иска неговото отхвърляне.

Не се оспорва, че между страните по повод защита по гр. дело № 3105/2021г. на ВОС е възникнало правоотношение по договор за правна защита и съдействие. Предмет на защитата било изготвяне на частна касационна жалба, като ответницата в качеството ѝ на адвокат приела възложената работа. Уговорено било възнаграждение

за процесуално представителство във връзка с поетата защита. Ответницата се снабдила с необходимите преписи по делото от ВОС, съответно направила и проверка за срокът, в който следва да бъде депозирана частна касационна жалба, като към момента на тази си проверка, срокът за обжалване не бил започнал да тече доколкото на ищеца не му било връчено препис от определението на ВОС. Ответницата се съобразила с искането на ищеца, като на 21.03.2022г. депозирала частна касационна жалба пред ВКС, доколкото по негово виждане на 22.03.2022г. изтичал и срока за обжалване на определението на въззивния съд. На посочената дата ответницата депозирала бланкетна частна касационна жалба, която следвало да уточни на следващия ден след среща с ищеца. На проведената среща на 22.03.2022г. ответницата представила частна касационна жалба на ищеца с включени основания за допускане до разглеждане от ВКС, като ищецът релевирал искане за включване на допълнителни аргументи в същата. Последните били преценени от ответницата за правно ирелевантни, при което тя отказала да бъде допълнена уточнителната молба. Независимо от исканията на ищеца, ответницата на 22.03.2022г. с писмо по пощата изпратила уточнителната частна касационна жалба с изложение на основанията по чл. 280, ал.1 ГПК.

Излага възражения, че със свое определение № 311/14.07.2022г., постановено по ч.гр. дело № 1561/2022г. на ВКС е допуснато до касационно обжалване постановеното определение на ВОС въз основа на депозираната от ответницата частна касационна жалба, като ВКС е отменил обжалваният съдебен акт и е върнал делото за продължаване на съдопроизводствените действия по същото пред ВРС. Посочва, че изготвената от нея частна касационна жалба е приета за депозирана в срок, надлежно администрирана, допустима за разглеждане, вследствие на което ВКС се е произнесъл по въпроси посочени в изложението в същата от ответницата.

По отношение на изготвеното „генерално пълномощно“ посочва, че същото е било необходимо с оглед запознаването ѝ в качеството ѝ на процесуален представител с всички водени от ищеца дела, на не само по процесното, както и с оглед снабдяване с необходимите преписи от документи по същите. Изготвеното пълномощно е съобразено изцяло и използвано в интерес на ищеца.

По повод депозираните от ищеца жалби, ответницата се възползвала от правото си да даде обяснения по същите пред прокуратура, съда и АК – Варна, като в същите е включила и изложение на отправените срещу нея заплахи от страна на ищеца.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно и по вътрешно убеждение, приема за установено следното от **фактическа страна:**

Представено по делото е пълномощно за учредена представителна власт, с което ищецът Т. упълномощава ответницата Н. в качеството ѝ на адвокат при Адвокатска

колеги – Варна да я представлява пред всички държавни органи и институции, физически и юридически лица, данъчни съдебни и нотариални служби, СГКК, Агенция по вписванията, части и държавни съдебни изпълнители, общини, НАП, като подава молби, заявления, писма, получава документи, констативни протоколи, както и да извършва всякакви действия свързани със защита на законните права на упълномощителя. Със същото пълномощно е учредена и представителна власт за осъществяване на представителство пред компетентните съдилища в страната с право да предприема следващите се по закон действия във връзка със защита законните интереси на ищеца, както и да предявява искове, да представлява ищеца по предявени срещу него искове, да предприема процесуални действия във всички етапи на съдебното производство, както и да сключва споразумения за уреждане на съдебните спорове. Учредена е представителна власт, съобразно която ответницата може да подготвя и подписва всякакви документи необходими с оглед упражняване правомощията динени с настоящото пълномощно. Въз основа на същото на адвоката следва да бъде предоставен и достъп до всички източници на информация и документи, за които има право съобразно законодателството на страната. Посочено е, че пълномощното е безсрочно, с права упълномощеният за преупълномощава трети адвокати.

Представена е частна касационна жалба вх. № 6859/21.03.2022г. от ответницата в качеството ѝ на адвокат при АК – Варна, като пълномощник на ищеца срещу определение № 844/01.03.2022г., постановено по ч.гр. дело №3105/2021г., на ВОС.В жалбата се посочва, че определението е недопустимо, като в условията на евентуалност се посочва, че същото е неоснователно поради неправилно приложение на материалния закон. В жалбата се съдържа и изявление, съобразно което, в случай, че администриращия съд счете, че същата не отговоря на изискванията на чл. 275, ал.2 ГПК, то на страната да ѝ бъде даден срок да отстрани нередовността на частната жалба.

Към делото е приета и касационна жалба вх. № 7021/22.03.2022г. подписана лично от ищеца Т., с която се сезира ВКС с искане за отмяна на определение № 844/01.03.2022г., постановено по ч.гр. дело № 3105/2021г., на ВОС.

С молба вх. № 7106/23.03.2022г. са депозиран изложения на касационните основания за допускане до касационно обжалване на определение № 844/01.03.2022г., постановено по ч.гр. дело № 3105/2021г., на ВОС, подписани лично от ищеца Т..

Със своя молба вх. № 7180/24.03.2022г. ответницата в качеството ѝ на процесуален представител на ищеца депозирана по гр. дело № 3105/2021г. на ВОС посочва, че депозираната от нея частна касационна жалба от 21.03.2022г. е бланкетна, поради което представя с молбата допълнителна частна жалба. В допълнителната частна касационна жалба се ответницата излага подробни съображения за

неправилност на обжалвания съдебен акт. В жалбата и съобразно разпоредбата на чл. 281, ал.1, т.1 ГПК се посочва по кои въпроси въззивния съд се е произнесъл в противоречие със задължителната практика на ВКС, която съдебна практика изрично се посочва. В условията на евентуалност, в случай, че посоченият съдебен акт не бъде допуснат до касационно обжалване при условията на чл. 280, ал.1, т.1 ГПК се развиват съображения за допускането му до касационно обжалване съобразно разпоредбата на чл. 280, ал.1, т.3 ГПК.

Депозирана е молба вх. № 7480/28.03.2022г. подписана лично от ищеца Т., която е посочено, че по своята същност представлява допълнение към частна касационна жалба вх. № 6859/21.03.2021г. депозирана от ответницата, както и към депозираната лично от ищеца такава с вх. № 7021/22-03.2022г. В същата се излагат подробни съображения за неправилност на обжалвания съдебен акт, като и изявление, че ответницата в качеството ѝ на адвокат е отказала за приподпише изготвената от ищеца частна касационна жалба.

Представена по делото е молба вх. № 7481/28.03.2022г. депозирана и подписана лично от ищеца Т., която по своята същност съдържа изложение на касационните основания за допускане до касационно обжалване на определение № 844/01.03.2022г., постановено по ч.гр. дело № 3105/2021г., на ВОС.

С определение № 311/14.07.2022г. постановено по ч.гр. дело № 1561/2022г. на ВКС, което производство е образувано съобразно посоченото в съдебният акт въз основа на частна касационна жалба вх. № 6859/31.03.2022г. от ответницата в качеството ѝ на процесуален представител на ищеца, допълнена с касационна жалба вх. № 7180/24.03.2022г., е отменено определение № 844/01.03.2022г., постановено по ч.гр. дело № 3105/2021г., на ВОС, като делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия.

Прието по делото е заключение на съдебно – психологична експертиза на вещото лице А. Ц., в която се посочва, че към момента на изследването при ответника се констатира дисхармоничност в личностовата структура. Установява наличието на широк диапазон за емоционални преживявания, които за предимно в негативната сфера. Не се констатира психологични травми, които да изискват клинична намеса. Посочва се, че при наличие на фиксация към даден проблем не може да се очаква възстановителен процес. В съдебно заседания при защита на заключението си вещото лице посочва, че установява редица травматични събития в живота на ищеца, като категорично не може да даде заключение, че действията на ответницата са причина за състоянието му.

Гореизложената фактическа обстановка налага следните **правни изводи**:

За да бъде основателен искът с правно осн. чл. 51 ЗА следва да бъде установено в условията на пълно и главно доказване неправомерно поведение от страна на адвоката,

причинна връзка между това негово неправомерно поведение и нанесената вреда в патримониума на пострадалото лице – ищец в съдебното производство. Разпоредбата на чл. 51 ЗА, която се явява специална такава за обезвреда за вреди причинени при и по повод осъществяване на процесуално представителство се основава на общия принцип на обезвреда при неизпълнение на договорите за поръчка, при което и при приложение на разпоредбата на чл. 79, ал.1 ЗЗД кредиторът има право да иска обезщетение за вреди, които вреди са в резултат на лошо изпълнение или пропуски на адвоката да обезпечи по най – добрия за клиента си начин, реализирането на правата му по делото.

В настоящото производство се претендират присъждане на неимуществени вреди, които са в резултата на непрофесионално изпълнение на задължението на ответника в качеството ѝ на пълномощник на ищеца по гр. дело № 3105/2021г. на ВОС и образуваното ч.гр. дело № 1561/2022г. на ВКС. Във връзка с осъществяване на процесуално представителство ищецът Т. е упълномощил ответницата в качеството ѝ на адвокат вписан в Адвокатска колегия – Варна, което пълномощно е представено към доказателствения материал по делото. От тълкуване съдържанието на последното следва да бъде направен извода, че същото е общо такова, а не изрично единствено и само за изготвяне на частна касационна жалба срещу съдебен акт постановен от въззивната инстанция.

Съобразно разпоредбата на чл. 25, ал.1 Закона за адвокатурата /ЗА/, адвокатът представлява своя клиент въз основа на писмено пълномощно, а в разпоредбата на чл. 11, ал.1 от Етичния кодекс на адвоката /ЕКА/ е посочено, че представителната власт за адвоката възниква само по силата на пълномощие от клиента. Процесуалният закон, който се явява приложимият такъв в производството по граждански дела – ГПК в разпоредбата на чл. 33 също посочва, че пълномощниците се легитимират с пълномощно. В изрично посочени случаи ГПК посочва, които са онези съдебни производство, в които се изисква изрично пълномощно за учредена представителна власт - за предявяване на искове по гражданско състояние, брачни искове, за сключване на спогодба в съдебното производство, при разпореждане с предмета на спора посредством оттегляне или отказ от иска и пр. В разпоредбата на чл. 34, ал.1 ГПК е посочено, че общото пълномощно дава право на упълномощеният да извършва всички процесуални действия.

При анализ на разпоредбите свързани с учредяване на процесуално представителство по граждански дела, които се съдържат в ГПК, ЗА и ЕКА, следва да бъде направен извода, че за да се легитимира в качеството му на процесуален представител на страна в съдебното производство, адвокатът следва да бъде изрично упълномощен от своя доверител. При това пълномощното следва да бъде изготвено в писмена форма, с изключение на хипотезата, когато до се извършва устно, но се вписва в съдебният протокол, което пълномощно следва задължително да бъде представено по делото. Допустимо е осъществяване на процесуална защита и съдействие по

граждански дела с общо пълномощно за учредена представителна власт, с изключение на съдебните производство, за които законът изисква задължително изрично такова.

Производството по гр. дело № 3105/2021г. на ВОС не попада сред производствата, които са визирани в разпоредбата на чл. 34, ал.2 и ал.3 ГПК, поради което по същото процесуално представителство може да бъде осъществено и въз основа на общо пълномощно. Такова общо пълномощно е изготвено от ответницата в качеството ѝ на адвокат, същото е подписано от ищеца в качеството му на клиент, поради което следва да бъде прието, че учредена в полза на ответницата надлежна процесуална власт. Адвокатът е изготвил писмено пълномощно за учредена представителна власт, съобразил е видът на спора, който не попада в ограничителните разпоредби на чл. 34, ал.2 и ал.3 ГПК, поради което изготвеното общо пълномощно е съобразено с изискванията на закона, от което следва и извода, че не може да бъде вменено в противоправно поведение на ответницата неговото съставяне под формата на общо пълномощно за учредена представителна власт.

На следващо място в исковата молба се поддържа, че ответницата е осъществила неправомерни действия, като е депозирала частна касационна жалба, която не е била съобразена с изискванията на процесуалния закон за допускане до касационно обжалване на съдебен акт, съответно е отказала да приподпише изготвената от ищеца частна касационна жалба и касационни основания към нея.

В разпоредбата на чл.3, ал.1 от ЕКА се посочва, че при упражняване на своята професия адвокатът е независим. В разпоредбата на чл. 40, ал.2 ЗА е посочено, че адвокатът се ръководи от върховенството на закона и е длъжен да защитава правата и законните интереси на клиента си по най – добрия начин.

Под независимост на адвоката следва да се разбира независимост не само от трети страни, но и от упълномощителя. За да изпълни изискването на чл. 40, ал.2 ЗА, адвокатът съобразно своите знания, умения и опит е длъжен да осъществи процесуално представителство, което е насочено в интерес на клиента, който му е учредил представителна власт. За адвоката не е уредено в закона изискване да възприема правните доводи на своя клиент, да ги припознава за свои, съответно да ги удостоверява с подписът, след което да представи същите в съда. Това е дейност, която адвокатът извършва самостоятелно и независимо.

В настоящия казус съдът прие, че ответницата е надлежно упълномощена от ищеца да осъществи процесуално представителство по гр. дело № 3105/2021г. на ВОС, по което е бил постановен окончателен съдебен акт, от който ищецът като страна в това производство не е останал доволен, поради което и доколкото така постановеният съдебен акт е подлежал на касационна обжалване е следвало изготвяне на частна касационна жалба, с която да бъде поискана неговата отмяна. В изпълнение на учредената ѝ представителна власт, ответницата е изготвила и депозирала частна

касационна жалба вх. № 6859/21.03.2022г., допълнена с касационна жалба № 7180/24.03.2022г., въз основа на която е образувано гр. дело № 1561/2022г. на ВКС. По така посоченото дело е постановено определение № 311/14.07.2022г., с което е отменено определение № 844/01.03.2022г., постановено по гр. дело № 3105/2021г. на ВОС и делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия. От изложеното следва извода, че с оглед изготвените и депозириани от ответницата в качеството ѝ на адвокат частна касационна жалба от 21.03.2022г., допълнена с втора такава от 24.03.2022г. е постигнат правен резултат изразяващ се в отмяна на съдебен акт, който е бил неблагоприятен за ищеца, от което следва изводът, че процесуално представителство, което е осъществила ответницата е извършено изцяло в интерес на ищеца Т.. При така възприетата фактическа обстановка не може да бъде направен извода, че ответницата е нарушила изискванията на чл. 40, ал.2 ЗА, която норма урежда осъществяване на процесуалната защита единствено и само в интерес на страната. Ответницата е отстранила нередовността на първоначалната си частна касационна жалба, като е депозирала в дадения ѝ срок допълнителна такава с изложение на касационните основания за допускане до касационно обжалване в хипотезата на чл. 280, ал.1, т.1 ГПК, а в евентуалност по реда на чл. 280, ал.1, т.3 ГПК. Подробно е аргументирала своите съображения, като е посочила и съответната съдебна практика, на която е обосновала искането си за отмяна на съдебният акт на въззивната инстанция. Въз основа на тези ѝ действия ВКС е уважил частната касационна жалба депозирана от ответницата, като процесуален представител на ищеца, при което е постановен благоприятен за последния съдебен акт. Изложеното напълно изключва противоправно поведение на ответницата, което тя да е допуснала в производството по гр. дело № 3105/2021г. на ВОС, развиващо се на етап администриране на частната касационна жалба, включително и при образуването след това ч.гр. дело № 1561/2022г. на ВКС. При така изложеното отговорност на ответницата по реда на чл. 51 ЗН е неоснователно да бъде търсена.

Доколкото не се установи противоправно поведение на ответницата в качеството ѝ на процесуален представител на ищеца, то предявеният иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен, без да бъде разглеждан въпросът досежно причинените вреди на ответника. Това е така доколкото предпоставките за уважаване на иска по реда на чл. 51 ЗА са кумулативно дадени и недоказване на първата такава – противоправно поведение осъществено чрез действие или бездействие, обосновава неоснователност на претенцията без изследване на останалите предпоставки включени във фактическия състав на правната норма. При тези доводи не следва да бъдат обсъждани и доказателствата събрани в насока относно причинените неимуществени вреди и в частност приетото заключение по съдебно – психологичната експертиза.

По отношение на разноските:

Съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие,

ответницата в производството по настоящото дело е представлявана от адвокат Д. по реда и условията на чл. 38, ал.1, т.3 ЗА – правна помощ предоставена на друг юрист.

В хипотезата на оказана безплатна правна помощ и съдействие на ответника, адвокатското възнаграждение се дължи на адвоката за действително положените усилия и съдът го определя съобразно действащата към момента на постановяване на съдебния акт за разносните актуална материалноправна уредба, в който смисъл Определение №576/31.10.2023г., постановено по гр. дело № 441/2023г. по описа на Апелативен съд – Варна.

Минималните размери на адвокатското възнаграждение са установени в разпоредбите на Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като същите са съобразно защитавадения материален интерес. Материалния интерес по делото се определя от цената на иска, която в настоящата хипотеза възлиза в размер на 60000 лева.

Съобразно разпоредбата на чл. 7, ал.2, т.4 от Наредбата, общото минималното възнаграждение за процесуално представителство по делото предвид цената на иска възлиза на 5450 лева. В такъв размера следва да бъде определено възнаграждението за осъществено процесуално представителство на адв. Д., за което съдът следва да осъди ищеца да ѝ заплати.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Т. К. Т., ЕГН ***** с постоянен адрес гр. Варна, **** срещу С. Й. Н. от гр. Варна **** за осъждане на ответницата да заплати сумата от **60000 лева** обезщетение за причинени **неимуществени вреди** във връзка с осъществяване на действия по процесуално представителство в качеството ѝ на адвокат по гр. дело № 3105/2021г. на Варненски окръжен съд и образуваното ч.гр. дело № 1561/2022г. на Върховен касационен съд, ведно със законната лихва считано от депозиране на исковата молба -02.11.2022г. до окончателно изплащане на задължението, **на осн. чл. 51 ЗА вр. чл. 45 ЗЗД.**

ОСЪЖДА Т. К. Т., ЕГН ***** с постоянен адрес гр. Варна, **** **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат Д. Д. Д. при Адвокатска колегия – Варна, служебен адрес гр. Варна, ул. Христо Самсаров № 45 сумата от **5450 (пет хиляди четиристотин и петдесет) лева** определено от съда възнаграждение за процесуално представителство по гр. дело № 1357/2023г. по описа на ВОС за процесуално представителство на ответника С. Й. Н. от гр. Варна ****, на осн. чл. 38, ал.1, т.3 ЗА.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски

апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____